

Sygn. akt IV U 704/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2015r. w S.

odwołania T. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie T. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 704/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. C. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u wymienionego całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 czerwca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. C. od 1 października 1999r. uprawniony jest do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wyrok Sądu Okręgowego w. S.z 15 stycznia 2001r. w sprawie (...).k.96 akt rentowych i decyzja z 2 marca 2001r.

wykonująca powyższy wyrok ,tj. o ustaleniu stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy k.99 akt rentowych). W dniu 25 marca 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o skierowanie do lekarza orzecznika celem ponownego ustalenia niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia (wniosek k.403 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 5 maja 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 5 maja 2014r. k.406 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 czerwca 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.407 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 4 czerwca 2014r. k.411 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 9 czerwca 2014r. k.412 akt rentowych).

Ubezpieczony ma(...). Z zawodu jest ślusarzem-tokarzem. Na początku lat 70-tych XX wieku ubezpieczony pracował w swoim zawodzie, a następnie od 1974r. jako montażysta budynków z płyt w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, świadectwa pracy oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k.3-9 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na (...)typu 2. leczoną metodą intensywnej insulinoaterapii za pomocą wielokrotnych wstrzyknięć z powikłaniami przewlekłymi o charakterze mikro i makroangiopatii, retinopatię cukrzycową prostą, chorobę wieńcową stabilną (...), w ramach leczenia której przebył angioplastykę z implantacją stentu w 1992r., a ponadto na nadciśnienie tętnicze, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowo-wytwórczych i dyskopatycznych bez objawów korzeniowych, zaćmę początkową obu oczu, krótkowzroczność oka prawego, ponadto przebył uszkodzenie nerwu III strony prawej. Powyższe schorzenia przy uwzględnieniu stopnia ich zaawansowania oraz współistnienia nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Schorzenie pod postacią cukrzycy wymaga od ubezpieczonego przestrzegania zaleceń dietetycznych i leczenia farmakologicznego. Nadciśnienie tętnicze jest unormowane lekami – wartości ciśnienia są znormalizowane, a choroba wieńcowa ma charakter stabilny. Badanie neurologiczne wykazuje, że objawy uszkodzenia nerwu III strony prawej całkowicie ustąpiły. U ubezpieczonego nie stwierdza się objawów ogniskowego uszkodzenia struktur (...), a także objawów niewydolności krążenia mózgowego. Badanie części obwodowej układu nerwowego nie wykazuje aktywnych istotnych klinicznie objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa, brak jest odruchów skokowych. Ubezpieczony posiada bardzo dobrą ostrość wzroku oka lewego do dali i do bliży. Widzenie okiem prawym jest obniżone. Na dnie oczu istnieją powikłania pod postacią retinopatii cukrzycowej. Stan narządu wzroku ubezpieczonego powoduje konieczność okresowej kontroli okulistycznej (opinia biegłych z zakresu diabetologii, kardiologii, neurologii i okulistyki k.8-10 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. C. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu diabetologii, kardiologii, neurologii i okulistyki dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia natury diabetologicznej, kardiologicznej, neurologicznej i okulistycznej stwierdzając, że stan zaawansowania rozpoznanych schorzeń nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Biegli wskazali na ustabilizowany przebieg schorzeń, konieczność dalszego leczenia i systematycznej kontroli lekarskiej (vide: ustalenia faktyczne). Analizując opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy - specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należycie uzasadniona.

Ubezpieczony nie zgodził z ustaleniami biegłych wskazując na zawroty głowy i problemy ze wzrokiem. Podniósł, że po badaniu przez biegłych był dwukrotnie w szpitalu, gdyż lekarze podejrzewają raka jelita grubego i ma już zaplanowane kolejne badania (wyjaśnienia ubezpieczonego k.20-20v – nagranie od minuty 1 do 8). W ocenie Sądu powyższe twierdzenia ubezpieczonego nie podważają ustaleń biegłych, którzy przedstawili obiektywną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego. W odniesieniu do stwierdzenia ubezpieczonego, że aktualnie jest w trakcie diagnostyki kolejnego schorzenia wskazać należy, że Sąd bada zasadność decyzji na datę jej wydania. Zaskarżona decyzja wydana została w dniu 9 czerwca 2014r. Jeżeli po wydaniu zaskarżonej decyzji stan zdrowia ubezpieczonego uległ pogorszeniu przysługuje mu prawo do ponowienia wniosku o ustalenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.